

**חריש יעניק הליך
שימוע לסאלח טאריף**

באות יחסי ליבוביץ, כחם ידבר

היוצק הששפס לממשלה פרוץ' יוסף חרש וחליל' הענעק
לראש המועצה המקומית גזלים אאלח טארק' הליך' של סיפור
בעניינו, כחש חליל' להגיש נגדו כתב אישום, בהבטת
פרמילת כשרת חפז' ערד לילי גורשנסקי.

[illegible]

כסדר, במסירת כתב האישום שהגישו פרקליטת מחוז הוצ'ה וזמקל'ה לרשמי'ת את אטאל'ה טאד'י'ן בארבעה ימים שחז', ובמסגרת מדיניות ההגדרת אשמים. קצת בפשרה טבה ניסן שחז', ורדייות להנותן את שלטונות הוצ'ה ולקבל כספים בהוצ'ה, ובמסגרת אלה, שקלו מאורסות להחליים רודנים במסגרת עבדות, מאורסות אחרות אלה שקלו משהל' משוברות בתנאי שטנ'ן עבדות, מאורסות חז'ן מסרן תגדיר'ה שד' כאשר ע"י ה'חשד אטאל'ה מאורסות חז'ן על ה'חשד.

**הריב שגרר דקירת הנער היהודי
ע"י נער ערבי – החל בדיסקוטק**

מצבו של הפצוע מכפר גלים עדיין קשה • הדוקר - במעצר

בשער הכניסה והעזרה השמירה
נשלחה אנחת לזורים המסביבה את
נסימת המקהלה. דרב כהנא ביקש
אחלוא את זכורו.

הערך חזק והוא אחלוא לבית
מספח השלום ודרכו המעצור והאדר
בארבעה ימים. הוא ידעם כמקרה
במסכתו במסכתיו והמסמך
והדרכה כי כתב אשורם יונס יונס
בתוך תקופת המעצור. הבוקר ייחזק
עוד עד כי 16 במסכת העזרה,
שהיה על המסך.

**בְּקִבּוּקֵי תְּבַעֲרָה
בְּפִיר מַעֲלִית
בְּגִנֵּי תְּקוּוּהָ**

(ז.) - תמישה בעבוקית בערה
נתגלו אתבול בפיר מעלית באתר
בנייה בעיריחה.

לעבר תוקפם. בתוך כך ססר וצער
ויהידי בפניו של שהוליס הערבי
ביצמחה את ראשו ושהוליס
בקי. אחריכ פגלו שניהם על
דאמשה ואז רק שהוליס את תוקפם
ביצמחה רבה בחזהו. הגרוב הספיק
ללכת מקדמים ספורים עד שנפל
מתבוסס ברמל על זשא. ואז הרבא
במבצ קשה, במעמ לאחור ונצלו
לכידה לרמל בחיפה וחיוני נצלו
הודות לנתינתחילודים וזאת תמך
שכרם ופאמילר. אז נסס גילה את

בחדר השמאלי של הלב. הוא סתם
אנרגיה את החדר במשך רבע שעה
כדי למנוע המשך הדימום. רק
אח"כ הועבר הפצוע לחדר
הניתוחים ושם הושלם הניתוח. מצבו
עדיין קשה, אך מתחמט והתאוששות
קלה.

מחנות הכיתה סיפריה עוד, כי
התלמיד הערבי אמר לה, שבחזר
שבוע מאיימים אלמנים על חייו.
אחמול ראו מחבורות

אולם חסידים הוציאו בתיאור
שלומם שם וצעד מידת הכרמל
אל הרים "מרגלים" שם לבק
ידידות. התמונתו הבוחר תלמיד
עמו רב בייסוקם, הצעיר הבחין
חברו של מוסרית-הצדק ויהו
מבטא את הכיתה שבה לומר תלמיד
החיים.

מחבת ביתה יאן, וזה בלשן,
מספרת: בשעה 12 בערב, כשהייתי
ללמד אנגלית, נכנסו לפתע צעיר
בגה ואחרי יל שיש לו כמה חסידים

עם התלמיד: "המורה גירשה את
הצעיר מכיתה אלמ אד כי יצאה
מחור.
חוקי המשטרה מכורים, כי הצעיר
העריב יא אף הוא כדי לא להפריע
למלך השער. תלמידים סיפרו,
ליר חדר השירותים, לא הרחל
מכיתה, החלו השניים לעלב זה
זה בקריאות: "ערי מלולך", "אם
אתה גיבור - גראה אותך מציף
לסוף". ודרכם. להגנוש

מאת יוסף ליכטנברג,
הפריאלה ראובני,
סופרי ידבר

הקפסה שמרצה שלוש
בתלי בית הספר החקלאי
גלים, במהלכה נקד נער בן
חצי במידת הסכר לא ארצה
רקע לאומי, אלא בנפח הדימוי
השכונת. אולם במהלך הדימוי
הנער הודחי שטיק לבח תלמידי
העירב בן 16 מנח, שדק אחר
השמוע במידות קרלים וקלים
רקע לאומי.

מקדחת הפרשה חובד לחוק
מחלק הנדס ברחוב וינה, ארשת
של פקד אלקס גרינשטיין, כי לפני
שבועיים פרץ סכסוך בין שני
הנערים במהלך כילוי בריסקוס
במפרץ וינה. הנער הערבי חזרי
הנער לריסקוס באמפר. השניים
בגבו לריסקוס והנער
משיח החסיד, שכן גם הוא בלכות
חזקו של החסיד, שכן גם הוא בלכות

הדוד הצעיר של המערך הפגין אתמול מול מצודת זאב בתל-אביב נגד אזלת-ידי של ראש הממשלה יצחק שמיר ובראש אגודת-הדודים המדיני של הליכוד, שבו יש לכל אחד דעה אחרת.

למחרת יום הכיפורים – מתחיל מצעד הגשת רשימות המועמדים

משרד ומעשרת ישראל ישיש ימים אחים
לחוד את המעשרת ובכח המעשרת של
הישיש מעשרת וזהו כל לאור מן ידוע אילו
הישיש מעשר 55 שטר לועד המועצת
הישיש אכן ידוע במעשרת לכנסת ואילו
אחתה יעלה הישיש מעשרת

העניין האנונימי הערעל את המידע, וזאת בשל חשש מפני פגיעה בפרטיות האזרחים. לפיכך, המידע שהתקבל מהמסמכים שצוטטו לעיל, אינו יכול לשמש כראייה ראשונה, אלא כראייה שנייה, שכן המידע שהתקבל מהמסמכים שצוטטו לעיל, אינו יכול לשמש כראייה ראשונה, אלא כראייה שנייה, שכן המידע שהתקבל מהמסמכים שצוטטו לעיל, אינו יכול לשמש כראייה ראשונה, אלא כראייה שנייה.

● בחירות 88 ● בחירות 88 ● בחירות 88 ●

מטה תק"ם לבחירות – לפעולה עם הסיסמה: הפעם זה בנפשנו

[illegible]

42 יום לבחירות

**רפול: אנו לא
בכיסו של איש**

מאת עליזה וילק, משרתת יום-לעיתים שמלאת
אמנו. כל מוסיקים ידועים שיש פליט ואמנו
לא בכיסו של אף איש, זאת אמרנו יחד "מזל",
ח"כ רפאל יורפל (יורפל), מנהיגיו-לשעבר
האומנים של פליטנו בשם הימין כל הקרית
ועל יריב מברוכותנו של "מזל" המעצבים
לשישה לבנות להחיות על אמנו, אמנו והירד
במחנה מסיים להעצירת "מזל".
בזו היתה ההחלטה המעצבת, המעצבים על
האמנו, לא לעצור מיד בבכורת ה-12 לסיים
אזרחת בכבוד. "מזל" הניח את הכבוד להחיות
המסיבות המסיבות מוסיקליות, היום הראשון בלב
ההורים שבהם מסיבות המסיבות הוצגו לכל
את מסיבותיהם. לשישה, ימים, כי אין "מזל"
עדיין אחרות לשישה.

**חבש: למצות האינת'פאדה
לפני פתיחה במהלך מדיני**

מורה פלסטינית בשווערם, א
פירוש של ידי סמיניה דו תכ
תכנן שגו המבטא של
מסמכים ביום עמקתו ואלו
מסמכים לשם להצטרף ורחד
פולטיקה מסיבתאפולר

אלמונים גנבו דגל המדינה
מראש מגדל החאן של עכו

[illegible]

**אות הסובלנות לראש העיריה
של אור-יהודה יצחק בוכובזה**

(49) - תהלה ותנועה למען ארץ ישראל סוחר
העניקה ביום שני את 'את המבטלות' לשבת
ותשם ל'עודן' יום יחזק במובטלות את העיר אור
ישראל בטקס זמירי-תעשייתים בבית המדרש

הנה תבונה ותחכמה למען ארץ ישראל טובה
ותפילה ויסען, מבניל את ירושלים חזקה, אמר כי
מקדשם מקדשם, את אלה המהוללים, לא יפגע
בשום בזה, יאמר ועתה בישא ארץ למשכן
היהם בזה, ויהיה עתה עתה בישא ארץ למשכן

בסודו לעזוב לנחמנו אבנים בימים קשים
אלה, אבן יסוק, למדת להתיקנות בעיר,
הבנונים מסוכנים, כחול לתיקנותם בארץ
השקלה ולבטחם מהחולות של המדינה על
כח הליכה ולתפוצה הנחמית את הארץ
כעיר.

זה הזמן לחשבון נפ

להחליט אם נחזור לערכי הכבוד והמוסר
שתי ישראל או נעניק לה פרשנות מעוותת
מות והתעלמות ממצוקות אנוש.
ן להגשים את התקווה למדינה
ת שבה אנחנו רוצים לחיות.

זה הזמן לחשבון נפש, מעל ומעבר לכל מחלוקת פוליטית, על הדרך שבה אנחנו רוצים לחיות במדינת ישראל.

זה הזמן להחליט אם אנחנו רוצים לחיות במדינה יהודית דמוקרטית או במדינה דו-לאומית, מפולגת וקרוציה בתוך עצמה.

המעורר

הדרך לפריצת דרך

גבול הכפרה

בקשות מחילה

האופניים שדרסו את השופר

○

טלי זלינגר

הקרבת האחרון של מלחמת יום הכיפורים

במשך שנים סיפרו לליאור שאביו נהרג במלחמת יום הכיפורים. רק לפני שנתיים נודע לו הסיפור האמיתי: עד אוגוסט '79 שכב אביו אזרי מחוסר הכרה בבית לוינשטיין. את צער המראה הזה ביקשה האם לחסוך מבנה.

הכרתו תלך ותדע עד שיחיד נשמנו לבדא אורי חמש
שנים.

אני לא מדבר על זה הרבה, אבל בראש אני קורא לו אבא, כי הוא בעצם אבא שלי. לעומת זאת כשאני מדבר עליו עם משהו אני קורא לו 'אורי', כי כשאני מדבר עם חברים על יאיר (החבר לחיים של רינה מזה כארבע שנים -

(הנה) אני קרא לו בשמו, אז אני לא רוצה שיהיה כאלו יש
אבא ויש אידי וידיד זה פחות אידי והוא התחבר שלי, והא
ששה ממני נבר זה כמו אבא. מין אבא כזה. לא יאמר,
שלפני פחות משנה היה בן-מצוות, יש אבא שלי וברכות
לאבא שלי. וזהו הכל, ועכשיו גם יש יאיר. זה עושה
את כל הדברים.

אני לא חושב שאני בוגר ביארד כשאני חושב על אבא

בין ציונות דתית לדחיקת הקץ

הציונות חתרה להבדיל בין הפתרון למצוקה היהודית העכשווית לבין הגאולה השמימית. הפרדת הציונות מהמשיחיות היתה מלאה עד שבא הרב אברהם יצחק הכהן קוק. מן הרגע שהוטר הערוב בין הדתי לחילוני נפרצה הרלת לרווחה לקידוש המדינה והצבא, המלחמה והאלימות, כפירה ברמוקרטיה והתעוררות. ובסופו של דבר בגידה בציונות.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

1984 שנת ה'תשמ"ד במסגרת תהליך ההסדרה
הממשלתי בין ישראל ליריבה, ישראל, שהיא לב העיני
בול, ורק לאחר שתוכנה להיות בבעלות הממשלה
הממשלתי של ישראל, תיחגג למקד לעתיד הארץ
הממשלתי של ישראל, ש' ישיבה בן נצחון להחל
הם למעשה, במסגרת ההסדרה, בעולם שבו

הפרדת הציונות מההשקפות והתנהגויות מלאה עד ששם
לציונות היהודית הריבוי אברכים וזקן הכולץ שם, וזר, קוק,
שלמה ויהודה עם המהפכה" וזה היה כיוון התנועה הישראלית
של התנועה הציונית, ומה להקצות עמקיה לקהילה
הציונית זו, שנובעת ללא כל תועלת או הסכמה מצד
העם רחוק. את התנועה וההתנועה שיש להקצות מהם וזר
קוק בשם הרב המהפכני, רבלי "דושיס" והם הובדו עד
הוא את המהפכה הערשית של זרובל והתנועה להסתפק
בהחלטה הקלה של מפלגה זו וזרובל בתוך הציונות,
כעין כען מנהיגיה, לא להיות הערעור מהתנועה להסתפק
הציונית והקלה עלית בשעה שהתנועות וההתנועות
בעקבותיהן וזרובל את המהפכה והמהפכה, רבלי צמחה
דושיס"ם מבהיגה רחוקה, ובכוח יסודו ההתנועות
מלאכת הבניין והמהפכה, תובא רבלי "דושיס" לקהילה את
השילוח וההתנועה וההתנועה, או מפני ההתנועה, את מלכת
ההתנועה וההתנועה, או מפני ההתנועה, או מפני ההתנועה
ישראל. במקום וההתנועה וההתנועה וההתנועה וההתנועה
תיכין מלכת ישראל, וההתנועה וההתנועה וההתנועה
וזהו מלכת המהפכה וההתנועה וההתנועה וההתנועה
אף כי זרובל, במהו רבלי ראשי אשכנזי בארץ בין השנים
1905-1921, מלכת מנהיגיה וההתנועה וההתנועה וההתנועה
ההתנועה וההתנועה וההתנועה וההתנועה וההתנועה וההתנועה
ההתנועה וההתנועה וההתנועה וההתנועה וההתנועה וההתנועה

[illegible]

אין אבק ודל כגון אור העץ, משהו שחשש שיהיה
עולה למנוע את התפוצה הכימית, כלומר אבק המגן א
פירות העץ והדודי שהיו צריכים להיות לבד, שיסבך, והוא
העלה לעינות על עניי העצים, וד' לאתר מות הדל הזה
הוא בן מאה וארבע במבנהו וד' עתה יעלה, של
התפוצה והוא לא יאמננו על דבר כן כמנהל על כל
העצים והדודי, קשרה את עניי העצים באבן
לשנת הסוכה. בל הצלחות שיהיה על סלסלה המגן
ובל התפוצה למעלה הקדש, וכל דעתו לפענח הסוכה
כן שי לפשר את סלסלותו והצדיות שיהיה סלסלה
הצדיות את הדל המכיר במשך בדיקות, מיינן חב
העניין, וסמאקן וזהו משמשים כעין חתול
ישל הקדש, כהנין בלצרותות המגן על פניו
והחיות הקדש רומה העניין וכל הלצותות החיות
על סלסלותו לעצרת את העניין וכל שיהיה הוא
ששעית מדינן, ממש עולה על ו של שומר הצדק
אשמן ממדין להצלת התפוצה, אף יעלה, וזהו
שומר הצדק וכל מכוני, על דודו של והלצו

הכופרים בעיקר, את האחרונים כינה "פושעי ישראל".
הוא התעבא לסוף המאורש של תהליך הגשמת הציונות
כשתגבד שוב היה היהודית על סעודת הנפש,

ליאור חזם לאחר יותר ויותר כל שנה בתמונה שעל
 ידו חתום, והוא המסדיר את כל מה שאירע עם הצנים
 וזר הקבוצה. בלבוש מרים, גבר ישראלי, עם צנינים
 אדום ואדורתי לובם בנחת מנות. גם מלאכותיים
 קיץ אולם מוכרם בנחת בלורית ומזן. תמונת
 ציורית, תמונת עם הציור, תמונת ציורית וציור
 ים. גם האלמנט האחרון. גם תמונת חתום על אור ירנה
 יש. גם אורן. אורן עם מכשיר על כל המאבק כפול,
 בלורית, ציור אורן אורן בציורית תמונת האליהו
 מהר כל לידת אורן מופל תמונת הנה. בדין
 מורחבים, מורחבים לפי הסדר, קדם מורחב האכל
 ירחיק קטן. היעדרות. אנוסס 1979: "דליל אורן שנה
 והאחרון. כל מלחמת עם היעדרות, מה אורן שנה
 המות למעלה תמונת שנה. הוא לא זה מקולם לראות
 גם את אורן."

הספר הזה הוא הספר של לאור. קבץ מלחמת יום
ישראל, לא אחרת ולא יחיד. הקבץ של אורי ויניג, אשר
בין הדינלוגי איננו כשבילו אלא הגבר הראשון שאמא
הבה מאור, קצת אלוסי תפוחות, קצת סיפורים שהוא
בשק רגל לפעמים לשמוע, וחלוי פנים, שבמשך שנים
היה הספר הזה חפץ של.

ביתו דיוק תמיד שלילאו אין אבא. בשנים הראשונות
ל ביתהספר, ועוד לפני כן, בגן הילדים, ידע ליאור
השפיע את סקרנות השואלים כמסדר סממני נפשות על
אבא שזיהו מלמדה, יצא מהאוזל וערבי ידה בו למות.
שאהרתי אבא, בגיבוי הסבתא והסבא וכמה דודים. עם זה
ואי, וחי אפילו טוב.

לא אבטו לרחוק שמה. והו ארמיוס לי אין קר אבא
בית כח צבא ונאמר, ואני לא יכילתי להסביר לא
סבירי אחרת ונאמר, לא אבא אין קעם לא יכילתי
להסביר שאני נתקבצא אחר, ודי לא אבתי אחרת, והו
אמר, שני עולותי. מה פביר לו חושבן חתונה לילא,
עולתי אחר משנה אחרת, פלמחתי חסידים, לא יכיל
להדרת לא ספירה לו רינה קר לפני עולותי אחר
אחרת, ומה ספירה לילאור שאבא לא גורר פלמחתי
אחרת, ומה כמעט שני עולותי אחרת, מצריצה
שנמצא קביר על התרומה, ורינה אברה לילאור, שאביר
אחר ענין אחר, עולתי אחר, והסבירי לו כשפירה
ונקט ענין וקד, ודי היה אבא, וי, בתנש, שוכת מתיר
לגמורת בבית לחמישי, ואני קר ומהא חסיד בקשה
לגמורת מנה, ודי לבקש אחר ענין על שמה.

[illegible]

כדי להבין את המחלוקת האידאולוגית היסודית בין דת המכריע של הציבור והחלוצי הציוני, חייבים יחסית, כלומר אלה שנכונים להחזיר חלק מהשטחים הכבושים משחזרים, לבין גושאמונים, כי לתפוס את התפתחות האידאולוגית של הצינות והדת מראשיתה. המהירות וההשלמות שיחוס למשן ציונות.

בקהל הרבנים והמשפחות המפורסמות של ירושלים. ואשתו של התנחל המדיני והרפורמטורית הלזה מספר מאמר לראשית התנועה המדינית והרפורמטורית, במחשבות מאת הרב יצחק יעקב ריינס עם הרצל ביסוד "מאמרים" 1902-1903. והתנועה הזויתית של ריינס התמסלה על "סידור שונים במחלת שח, קודם, במשורר התנועה הרפורמטורית והרבינית אלקלדי וקלויזר. בשעה שהמבשרים נשענו במחשבות והתחרות על המסורה הכללית של התנועה - התבשרות האליטות האמפריאטוריות והתנועות והמחשבות האמפריאטוריות - מאמר - זה יציגו של ריינס, משם כיצורו של הרצל, וזהו מחסנו. על האבונה הרפורמטורית, על התנועות במחשבות אירופה ועל התנועות האמפריאטוריות במרכז אירופה המערבי.

למפקד לא היה הצוות שלי ימים. אמרנו רבנואל, ארלו המבשרים וזו אנשי כבוד. לא כחה המופרש של ישראל ארדית לא ירעם את מצות ההוריה בגלות. הוא רצה במקלט בטוח מידי, אף שלא יחזר על צד כל מהו החפץ היחיד של חרת ההוריות, שהיה נאמן על מנהגיה ההורית. לפעמים בעת קצומים, ארצות, של המזר וההורים, לא ראה דוב יצחק ועקב שום מניעה לשתיקתה. הדק עם המסורות הצביות ועם הרצון מנהיג.

החשש שהציונות מתממדת לטען תחלק
אנטי-ציוניזם באוכלוסייה הממוצעת תהיה
האנטי-ציונית, כי להיום השם "הרעיש" דבר רב
מחנה הארצית, העממית, הפוליטית, של הציונות
הממדינית נכח תחבס על מנהיג ציונות הממדינית, כי
במיוחד על הרצל, ששם, חוד ופועל, שאין זה מציבים
פרטים, מתחנכים לפרט המצוקה היהודית העכשווית,
עם הציונות השמימית, שזאת חלק בלתי-נפרד מאמנת
היהודים.

[illegible][illegible]

המדיניות.
הפרדה בין הציונות ויורשתה המדינה היהודית או הערב
היהודית, כפי שתהא אותה בטוח יסיר הוצע, לבין הה
היהודית, היא תתנאי במקום לגיטימיות היסוד המשי
המדינה של המערב אמנה לאומית הימים.

הפחית הגדול, אני ירד על כל זה קרא על זה הסוף,
כל אני מאמין שיש גם נשמה או בטה הוא קיבל שם
למקלו והוא: מה הוא חושב על אני לא ידע
אף פעם לא מסתיר מה התחבנה בלע סלסלה
אחר למה עשית לי את זה. הישנונו וקם ללכת
לשליחים אחריים שי אכלו ואני אכא לא ידעה
בדבר הזה כל. וזהו הנדשוני חסד. והכי אכזר לו שאני
רובדתי לו. וכל אני מבינים אישמה צורך
לחיות מבטח. אכא מבינה שדזה היה לו. ואני מבינים
למה לרדונו ללכת מאחרי וכן על אורי כזה, וזה שדחית
לעצמי אחרי משיטות חסד, מבינה שדזה בלע התחבנה בו
למה הוא צריך לחיות משהו. לא ידעתי את התחבנות
שלו. אף פעם גם לא מסתקית את עצמי מזה חסד ברי.
מבינה לי מרדונו על התחבנה שלו, מסתקית מזה המבינים
אחרי את זה. אני לא עשה חפשימות לידם אכא
את האכא שלהם, אף היה כשהיה קטן, כי הם עדינים
לחודמות מלכות, לחודמות לקבל מזה לודים, מבטחתי,
אכא את קיים ואני ירדע שאני רובדתי לו אכל לא צריך
לחיות וזה.

לחיות וזה
אשכולי, את אבא למה הוא לא לקח אותי אילו לבית
לוינסטיין, אתה אבא, הושיבני ליד שאני סמי קר מדי וזה
לא מאמנת, לראות אותו ממש, וברב את לא יכל לנהיג
שדף, אתה שם, את ערפילי של הימים הזה, לחיות עם
אבא שנמצא בחלומותי בלי הנהגה, בלתי מוכרם על
המחנה הזה ואני ורובם שאם הוא מוביל את צדד לאחד
את הימים שלו, את האוכל, אני לא רוצה עדים על המצוק
אבא שלי, את במחשבו על אף אחד, שי אבישם שהחלי
שלום את יותר גדול, אבל על תופעות אני כמעט לא עס
אני גיסי שלי, את צריכים לעשות, אילו אתה הבחין
לחיות עם הפצע, בלי הטפול שלי, עס לא אולי
מחלונות, על היום את מוצאים מתוך רפואה טוב אולי
עדיף שהיה חי עם הפצע בראש מאשר לחיות את לא חיות

[illegible][illegible]

מלחמות, יחשבו כענין חרב הערר של כל האלים גבו'
כבוד הדין. את זכות העקלת וכשם בבח'
הן הרענו שחורר הערובין בין הדתי למילוני, ואמילו
במדתם, ניסית האמצעים והפסדו, של הראיה' נפרצת
העלם לרווחן לחדשד המדינה הזבאב, המלחמה האלימות,
ותלם שום מכונית להכלילת, הצעותו תחלופת המדיניות
לשומם אתה לא קדשה את הערעול, וכל מנה מנה ומנה
שירה קדשה את הזבאב, האבולויון וההקדשה הדתית על
המדינה והדתיות וההשקפה להנחך מכשיר ארצי'קדו'ם ה'
מלכות ישראל' עליהם עד היום את גוראבותם מכוניות
והלא בשור דרכים

[illegible]

הרואים עצמם נהנים לעלל תהומיות. להחיות את המלחמה הבלתי־נסתתת של סביריזם במשפטו הכללי הנפשי, תרשים חילוניים כאחד.

עתה נשוב שואבונים על התמכרות ביחודה וסופיותו. אולי נצטט מכרזי חותם על התמכרותה הברוכה של התלמה הברוכה, הנראית כקבועותיה את השלמות את עצם התמכרותה הברוכה, המאשרת, אולי נצטט נביא האמת עצם היציפה שמלחמה היא יציפה את המלחמה וסביריזם ישראל יכול ויזכה להחיות את תוכנו החלל ולא על אחר ועל מייסדו הנחמד, הנצמד בעצמו ארציזם אחד, הוא נאכזבת שואבונים מהדהד ממנו עריות ישראל עץ גדול את הוא לא מזהה ממנו הרגיל של האנכנולס הברוכה לזדקת. שואבונים מהדהד עריותה של ספר ציפה לזכות, לרשת, את המכנית המהירות את מוכנות כלל חסר, לזדקת, חן מבינות הנעננות בלי עריות

[illegible]

בלום נירדן מפעלה של הציונות הפדינית, סטאפה
להוציאנו מהסעון האומימשיח עילידי ניכדול
המשיחיות מהתועל האלום, לכליה בדייה של
המשיחיסטים יהום, אשר כמו תכדי לא הסתפקי אף
בטיפה אחת פחדת בגאולה שלמה:

תלשי, ט' בתשרי תשמ"ט, 20 בספטמבר 1988

16